

31987L0217

L 85/40

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1987.3.28.

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1987. március 19.)

az azbeszt által okozott környezetszennyezés megelőzéséről és csökkentéséről

(87/217/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel az Európai Közösségek egymást követő környezetvédelmi cselekvési programjai ⁽⁴⁾ a környezetszennyezés megelőzésének és csökkentésének fontosságát hangsúlyozzák; mivel ebben az összefüggésben az azbesztet a szennyező anyagok első kategóriájába sorolták, amelyeket mérgező voltuk és az emberi egészségre, valamint a környezetre gyakorolt súlyos hatások lehetősége alapján kell vizsgálni;

mivel a legutóbb a 85/467/EGK irányelvvel ⁽⁵⁾ módosított, a 76/769/EGK irányelvet ⁽⁶⁾ kiegészítő 83/478/EGK irányelv ⁽⁷⁾ rendelkezései korlátozzák a krocidolit (kék azbeszt) és a krocidolitszálakat tartalmazó termékek forgalomba hozatalát és használatát, különös rendelkezései pedig érintik az azbeszttartalmú termékek jelölését;

mivel a 83/447/EGK tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ rendelkezik a munkájuk során azbeszttel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről;

mivel a 84/360/EGK irányelv ⁽⁹⁾ rendelkezik az ipari létesítmények által okozott levegőszennyezés elleni küzdelemről;

mivel a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a levegőbe és a vízi környezetbe történő azbesztkibocsátást, illetve a szilárd azbeszthulladék mennyiségét a keletkezés helyén a lehető legnagyobb mértékben csökkentésük vagy megelőzésük;

mivel a fenti intézkedések alkalmazására a meglévő üzemeknél elegendő időt kell biztosítani;

mivel a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Szerződés rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett az egészség és a környezet védelme érdekében szigorúbb rendelkezéseket vezessenek be;

mivel a tagállamokban hatályos vagy módosítás alatt álló, az ipari létesítményekből által okozott szennyezésre vonatkozó jogszabályok között fennálló különbségek egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthetnek, és ennél fogva közvetlenül befolyásolhatják a közös piac működését; mivel ezért a Szerződés 100. cikkének megfelelően szükséges az e területre vonatkozó jogszabályok közelítése;

mivel az azbesztszennyezés csökkentése a továbbiakban a Közösség egyik, a környezet védelmére és javítására irányuló célkitűzése; mivel azonban az e cél érdekében kiadott különleges felhatalmazásokról a Szerződés kifejezetten nem rendelkezik, és ennél fogva utalni kell a 235. cikkre is;

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Az irányelv célkitűzése, hogy az emberi egészség és környezet védelme érdekében az azbesztszennyezés megelőzésére és csökkentésére való tekintettel intézkedéseket határozzon meg, és a már hatályos rendelkezéseket kiegészítse.

(2) Az irányelvet a 83/477/EGK irányelvben megállapított rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

(1) Az „azbeszt” a következő szálas szilikátokat jelenti:

- krocidolit (kék azbeszt),
- aktinolit,
- antofillit,
- krizotil (fehér azbeszt),
- amozit (barna azbeszt),
- tremolit.

(2) „Nyers azbeszt”:

az azbeszterc elsődleges zúzásából keletkező termék.

(3) „Azbesztfelhasználás”:

évente több mint 100 kilogramm nyers azbeszt kezelését magában foglaló, az alábbiakkal kapcsolatos tevékenységek:

⁽¹⁾ HL C 349., 1985.12.31., 27. o.

⁽²⁾ A vélemény benyújtására 1987. március 9-én került sor (a Hivatalos Lapban még nem jelent meg).

⁽³⁾ HL C 207., 1986.8.18., 21. o.

⁽⁴⁾ HL C 112., 1973.12.20., 1. o., HL C 139., 1977.6.13., 1. o. és HL C 46., 1983.2.17., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 269., 1985.10.11., 56. o.

⁽⁶⁾ HL L 262., 1976.9.27., 201. o.

⁽⁷⁾ HL L 263., 1983.9.24., 33. o.

⁽⁸⁾ HL L 263., 1983.9.24., 25. o.

⁽⁹⁾ HL L 188., 1984.7.16., 20. o.

- a) nyers azbesztérc termelése, az érc bányászatával közvetlenül összefüggő valamennyi eljárás kivételével; és/vagy
- b) a következő, nyers azbeszt felhasználásával készülő termékek gyártása és ipari feldolgozása: azbesztcement vagy azbesztcement termékek, azbeszttartalmú dörzstermékek, azbesztszűrők, azbeszttextilek, azbesztpapír és -karton, azbeszttartalmú kötő-, csomagoló- és szilárdítóanyagok, azbeszttartalmú padlóborítások, azbeszttartalmú töltőanyagok.

(4) „Azbeszttartalmú termékek feldolgozása”:

az azbesztfelhasználáson kívüli tevékenységek, amelyek az azbesztnak a környezetbe való kibocsátásáért felelősek.

(5) „Hulladék”:

bármely, a 75/442/EGK irányelv⁽¹⁾ 1. cikkében meghatározott anyag vagy tárgy.

3. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a levegőbe és a vízi környezetbe történő azbeszt kibocsátást, valamint a szilárd azbeszthulladék mennyiségét, amennyire ez ésszerűen kivitelezhető, a keletkezés helyén csökkentsék, vagy megelőzzék. Az azbesztfelhasználás esetén a legjobban elérhető, aránytalan költségekkel nem járó technológiát biztosító intézkedéseket kell alkalmazni, adott esetben beleértve például az újrafeldolgozást vagy a kezelést.

(2) Meglévő létesítmények esetében az (1) bekezdés azon követelményét kell alkalmazni, amely szerint az azbeszt levegőbe való kibocsátásának csökkentésére és megszüntetésére az aránytalan költségekkel nem járó, elérhető legjobb technológiát kell alkalmazni, a 84/360/EGK irányelv 13. cikkében foglalt figyelembevételével.

4. cikk

(1) A tagállamok a 3. cikk sérelme nélkül megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az elvezető csöveken keresztül a levegőbe kibocsátott azbeszt koncentrációja ne lépje túl a 0,1 mg/m³ határértéket (milligramm azbeszt a kibocsátott levegő köbméterében).

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség alól felmenthetik azokat az üzemeket, amelyek összes gázkibocsátása kevesebb, mint 5000 m³/óra, amennyiben a levegőbe kibocsátott azbeszt mennyisége óránként nem több 0,5 grammnál, normális üzemi körülmények között.

E kivétel alkalmazásakor a tagállamok illetékes hatóságai megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az első albekezdésben foglalt határértékek túllépésére ne kerüljön sor.

5. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- a) valamennyi, az azbesztcement gyártása során keletkező szennyvizet visszaforgassák. Amennyiben a szennyvíz visz-

szaforgatása gazdaságilag nem megvalósítható, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az azbeszttartalmú folyékony hulladék elhelyezése ne eredményezze a vízi környezet és egyéb elemek, köztük a levegő szennyezését.

Ennek érdekében:

- a kibocsátott szennyvízben a 30 gramm/m³ lebegő anyag határértéket be kell tartani,
- a tagállamok illetékes hatóságai minden érintett üzem számára megállapítják a vízbe kibocsátott összes lebegő anyag mennyiségét terméktonnánként, figyelembe véve a létesítmény különleges helyzetét.

E határértékek arra a helyre vonatkoznak, ahol a szennyvíz elhagyja az ipari üzemet;

- b) valamennyi, az azbesztpapír és -karton gyártása során keletkező szennyvizet vissza kell forgatni.

A 30 gramm/m³ lebegő anyagnál többet nem tartalmazó szennyvíz kibocsátása az üzemi rendszeres tisztítás vagy karbantartás alatt engedélyezhető.

6. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azokban az üzemekben, amelyeknél a 4. és 5. cikkben megállapított határértékeket alkalmazni kell, a levegőbe történő és a szennyvízkibocsátás ellenőrzésére rendszeres időközönként sor kerüljön.

(2) A megállapított határértékek való megfelelés ellenőrzése érdekében a mintavételi és vizsgálati módszereknek összhangban kell lenniük a mellékletben leírtakkal, vagy egyéb olyan eljárással, illetve módszerrel, amely azzal azonos eredményeket ad.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az általuk használt eljárásokról és módszerekről, valamint megküldik az ilyen eljárások és módszerek megfelelő voltának megítélése szempontjából lényeges információt. Az ilyen információ alapján a Bizottság folyamatosan felülvizsgálja a különböző eljárások és módszerek egyenértékűségét és az irányelvről kapott beszámoló után öt évvel jelentést tesz a Tanácsnak.

7. cikk

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- az azbesztet tartalmazó termékek feldolgozását magukban foglaló tevékenységek ne okozzanak az azbesztszálak vagy -por révén jelentős környezetszennyezést,
- azbesztet tartalmazó épületek, szerkezetek és berendezések lebontása és azokból az azbeszt, vagy az azbeszttartalmú anyagok eltávolítása – beleértve az azbesztszálak, vagy -por felszabadulását – ne okozzon jelentős azbesztszennyezést a környezetben; ennek érdekében a tagállamok megelégszenek azzal, hogy a 83/477/EGK irányelv 12. cikkében foglalt munkaterv előírja valamennyi szükséges megelőző intézkedés meghozatalát.

⁽¹⁾ HL L 194., 1975.7.25., 47. o.

8. cikk

Legutóbb az 1985. évi csatlakozási okmánnyal módosított 78/319/EGK irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- az azbesztszálakat, vagy -port tartalmazó hulladék szállítása vagy tárolása során az ilyen szálak vagy por ne kerülhessen a levegőbe és ne távozhasson olyan víz, amely azbesztszálakat tartalmazhat,
- amennyiben az azbesztszálakat vagy -port tartalmazó hulladékot az e célra kijelölt területeken lerakják, az ilyen hulladékot úgy kell kezelni, csomagolni vagy lefedni, hogy a helyi viszonyok figyelembevételével megelőzzék az azbesztrészecskéknek a környezetbe való kijutását.

9. cikk

Az egyes tagállamok az egészség és a környezet védelme érdekében a szerződés rendelkezéseivel összhangban az ezen irányelvben foglaltaknál szigorúbb rendelkezéseket is bevezethetnek.

10. cikk

A 11. és 12. cikkben leírt rendelkezések a mellékletnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazításának megfelelően kerültek megállapításra, és ezt az eljárást kell követni a mellékletben foglalt mintavételi és vizsgálati eljárások bármilyen módosítása során. Ez a hozzáigazítás nem vezethet a 4. és 5. cikkben foglalt határértékek bármilyen közvetlen vagy közvetett módosításához.

11. cikk

Ennek az irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításával foglalkozó bizottság – a továbbiakban „bizottság” – alakul, amelynek tagjai a tagállamok képviselői, elnöke a Bizottság képviselője.

A bizottság kidolgozza saját eljárási szabályait.

12. cikk

(1) Amennyiben az e cikkben foglalt eljárást kell követni, az elnök saját kezdeményezésére vagy az egyik tagállam képviselőjének kérésére a bizottsághoz utalja az ügyet.

(2) A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésről. A bizottság az elnök által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt 54 szavazatos többséggel kell meghozni, a tagállamok szavazatait a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

(3) a) A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

b) Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem határozott, a javaslatot a Bizottság fogadja el.

13. cikk

(1) A Bizottság rendszeres időközönként összehasonlító felmérést végez ezen irányelvnek tagállamok általi alkalmazásáról. A tagállamok minden, e tekintetben lényeges információt továbbítanak a Bizottsághoz. Az átadott információk bizalmas voltát tiszteletben kell tartani.

(2) Amennyiben ez az orvostudomány és a műszaki fejlődés miatt szükséges, a Bizottság további javaslatokat nyújt be, amelyek célja az azbesztszennyezés megelőzése és csökkentése az emberi egészség és a környezet védelme érdekében.

14. cikk

(1) A (2) bekezdésre figyelemmel a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1988. december 31-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok amint lehetséges, mindenképpen elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy legkésőbb 1991. június 30-ig a 4. és 5. cikknek megfeleljenek az (1) bekezdésben megadott nap előtt épült vagy engedélyezett üzemek vonatkozásában.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti joguknak azon rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1987. március 19-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. SMET

⁽¹⁾ HL L 84., 1978.3.31., 43. o.

MELLÉKLET

MINTAVÉTELI ÉS VIZSGÁLATI MÓDSZEREK

A. SZENNYVÍZKIBOCSÁTÁS

Valamennyi lebegő anyag (az eredeti mintából leszűrhető anyag) mg/l-ben kifejezett mennyiségének vizsgálatára szolgáló referenciaeljárás a 0,45 µm-es membránszűrőn való átszűrés, 105 °C-on történő szárítás és mérés⁽¹⁾.

A mintavételt úgy kell végezni, hogy az reprezentatív legyen a 24 órás időszak kibocsátás vonatkozásában.

A meghatározást $\pm 5\%$ pontossággal⁽²⁾ és $\pm 10\%$ megbízhatósággal kell elvégezni⁽²⁾.

B. A LEVEGŐBE TÖRTÉNŐ KIBOCSÁTÁST MÉRŐ MÓDSZER KIVÁLASZTÁSAKOR KÖVETENDŐ ELŐÍRÁSOK

I. Gravimetriás módszer

1. A kiválasztott módszernek gravimetriás módszernek kell lennie, amely alkalmas az elvezetőcsövekben kibocsátott por teljes mennyiségének mérésére.

Figyelembe kell venni az azbeszt koncentrációját a porban. Amennyiben a koncentráció mérése szükséges, a porban található azbeszt koncentrációját kell mérni és értékelni. Az ilyen mérés gyakoriságáról az ellenőrző hatóság dönt a létesítmény és a termelés sajátosságai alapján, de kezdetben a mérést legalább hathavonta el kell végezni. Amennyiben egy tagállam megállapította, hogy a koncentrációban jelentős változás nem mutatkozik, a mérés gyakorisága csökkenthető. Amennyiben nem kerül sor rendszeres mérésekre, a teljes porkibocsátásra az irányelv 4. cikkében foglalt határértéket kell alkalmazni.

Mintát az áramlat hígítása előtt kell venni.

2. A mintavételt a határérték tekintetében $\pm 40\%$ pontossággal és $\pm 20\%$ megbízhatósággal kell végrehajtani. A vizsgálat határa 20 %. A határérték betartásának megállapításához azonos körülmények között legalább két mérést kell végezni.

3. *A berendezés működése*

A mérések csak akkor érvényesek, amennyiben a mintavételt a berendezés normális működése során végzik.

4. *A mintavételi pont kiválasztása*

A mintavételnek olyan helyen kell történnie, ahol lamináris légáramlás van. Amennyire lehetséges, ügyelni kell a turbulenciák és a légáramlatot megszakító akadályok elkerülésére.

5. *A mintavételhez szükséges módosítások*

Azokban az elvezetőcsövekben, amelyekből a mintát veszik, megfelelő nyílásokat és mintavételi helyeket kell kialakítani.

6. *A mintavétel előtt végrehajtandó intézkedések*

A mintavétel előtt, először a csővezetékben meg kell mérni a levegő hőmérsékletét és a légnyomást, valamint az áramlás sebességét. A levegő hőmérsékletét és a légnyomást normális áramlási körülmények között, a mintavételi rendszerben kell megmérni. Kivételes körülmények között a vízgőz koncentráció mérésére is szükség lehet, hogy az eredményeket ennek megfelelően lehessen módosítani.

7. *A mintavétel általános követelményei*

Az eljárás során levegőmintát kell venni a szűrt azbesztpor szállító csővezetékéből, és a szűrőn fennmaradó por azbeszttartalmát kell mérni.

- 7.1. Először a mintavételi rendszert kell ellenőrizni annak érdekében, hogy az légmentesen zárjon, és ne legyenek olyan szivárgások, amelyek mérési hibákat növelhetnek. A mintavételi fejet gondosan el kell tömíteni és a mintavevő szivattyút be kell indítani. A szivárgás mértéke nem haladhatja meg a normál mintavételi áramlat 1 %-át.

⁽¹⁾ Lásd a 82/883/EGK irányelv (HL L 378., 1982.12.31., 1. o.) III. mellékletét.

⁽²⁾ E tételek meghatározása a 81/855/EGK irányelvvvel (HL L 319., 1981.11.7., 16. o.) módosított 79/869/EGK irányelv (HL L 271., 1979.10.29., 44. o.) 2. cikkében található.

- 7.2. A mintavételt normális esetben izokinetikus viszonyok között kell végezni.
- 7.3. A mintavétel időtartama az ellenőrzött eljárás típusától és a használt mintavételi rendszertől függ és a mintavétel időtartamának elegendőnek kell lennie annak biztosításához, hogy a méréshez megfelelő mennyiségű anyag gyűlt össze. A mintavételnek a teljes ellenőrzött eljárást jellemeznie kell.
- 7.4. Amennyiben a mintavételi szűrő nem a mintavételi fej közvetlen közelében van, rendkívül fontos a mintavételi szondában elhelyezett anyagok pótlása.
- 7.5. A mintavételi fejet és a mintavételi pontokat az elfogadott nemzeti szabványnak megfelelően kell meghatározni.
8. *A mintavételi szűrő jellege*
- 8.1. A használt vizsgálati módszernek megfelelő szűrőt kell választani. A gravimetriás módszerhez az üvegszálás szűrők előnyösek.
- 8.2. Legalább 99 %-os szűrési hatékonyságra van szükség, a 0,3 µm átmérőjű részecskéket tartalmazó aeroszolt használó DOP-teszt vonatkozásában.
9. *Mérés*
- 9.1. Megfelelő, nagy pontosságú mérleget kell használni.
- 9.2. A kívánt mérési pontosság elérése érdekében rendkívül fontos a szűrőknek a mintavétel előtti és utáni karbantartása.
10. *Az eredmények megadása*

A mérési adatokon kívül az eredmények között fel kell jegyezni a hőmérsékletet, a légnyomást és az áramlás adatait, és tartalmazniuk kell minden lényeges információt, például a mintavételi pontok elhelyezkedését, a csővezetékek méreteit, a mintavétel során vett mintamennyiségeket és az eredmények számításnak módszerét feltüntető egyszerű diagramot. Az eredményeket normál hőmérséklet (273 K) és légnyomás (101,3 kPa) mellett kell megadni.

II. Szálszámolási módszer

Amennyiben az irányelv 4. cikkében foglalt határértékek ellenőrzésére a szálszámolás módszerét használják, az irányelv 6. cikke (3) bekezdésében foglalt rendelkezések függvényében a két szál/ml átszámítási arány használható 0,1 mg/m³ abzestporra.

Az irányelv alkalmazásában: „szál”: 5 µm-nél nagyobb hosszúságú és 3 µm-nél kisebb szélességű tárgy, amelynek hosszúság/szélesség aránya nagyobb, mint 3/1, és amely a 83/477/EGK irányelv I. mellékletében meghatározott európai referenciamódszert alkalmazó fáziskontraszt optikai mikroszkóppal számolható meg.

A szálszámolási eljárásnak a következő követelményeknek kell megfelelnie:

1. A módszernek alkalmasnak kell lennie arra, hogy a kibocsátott gázokban levő megszámlálható szálak koncentrációját megmérje.

Az ilyen mérés gyakoriságáról az ellenőrző hatóság dönt az üzem és a termelés sajátosságai alapján, de legalább hathavonta el kell végezni a mérést. Amennyiben időszakos méréseket nem végeznek, a 4. cikkben foglalt határértéket a teljes porkibocsátásra kell alkalmazni.

Mintát az áramlat hígítása előtt kell venni.
2. *A berendezés működése*

A mérések csak akkor érvényesek, amennyiben a mintavételt a berendezés normális működése során végzik.
3. *A mintavételi pont kiválasztása*

A mintavételnek olyan helyen kell történnie, ahol lamináris légáramlás van. Amennyire lehetséges, ügyelni kell a turbulenciák és a légáramlatot megszakító akadályok elkerülésére.
4. *A mintavételhez szükséges módosítások*

Azokban az elvezető csövekben, amelyekből a mintát veszik, megfelelő nyílásokat és mintavételi helyeket kell kialakítani.
5. *A mintavétel előtt végrehajtandó intézkedések*

A mintavétel előtt először a csővezetékben meg kell mérni a levegő hőmérsékletét és a légnyomást, valamint az áramlás sebességét. A levegő hőmérsékletét és a légnyomást normális áramlási körülmények között, a mintavételi rendszerben kell megmérni. Kivételes körülmények között a vízgőz koncentráció mérésére is szükség lehet, hogy az eredményeket ennek megfelelően lehessen módosítani.

6. *A mintavétel általános követelményei*

Az eljárás során levegőmintát kell venni a szűrt azbeszport szállító csővezetékéből, és a szűrőn fennmaradó por azbeszttartalmát kell mérni.
 - 6.1. Először a mintavételi rendszert kell ellenőrizni annak érdekében, hogy az légmentesen zárjon, és ne legyenek olyan szivárgások, amelyek mérési hibákat növelhetik. A mintavételi fejet gondosan el kell tömíteni és a mintavevő szivattyút be kell indítani. A szivárgás mértéke nem haladhatja meg a normál mintavételi áramlat 1 %-át.
 - 6.2. A kibocsátott gázokból történő mintavételt normális esetben izokinetikus viszonyok között kell végezni.
 - 6.3. A mintavétel időtartama az ellenőrzött eljárás típusától és a használt mintavételi fej méretétől függ. A mintavétel időtartamának elegendőnek kell lennie annak biztosításához, hogy a szűrő négyzetmilliméterenként 100–160 megszámmlálható azbesztszálat tartalmazzon. A mintavételnek a teljes ellenőrzött eljárást jellemeznie kell.
 - 6.4. A mintavételi fejet és a mintavételi pontokat az elfogadott nemzeti szabványnak megfelelően kell meghatározni.
 7. *A mintavételi szűrő jellege*
 - 7.1. A vizsgálati módszernek megfelelő szűrőt kell választani. A számolható azbesztszálas módszerhez az 5 µm-es nominális pórusméretű, nyomtatott négyzetekkel ellátott, 25 mm átmérőjű membránszűrők (kevert cellulózészter vagy cellulóz-nitrát) használatosak.
 - 7.2. A mintavételi szűrőnek a megszámmlálható azbesztszálak tekintetében legalább 99 %-os szűrés hatékonysággal kell rendelkeznie.
 8. *A szálak megszámlálása*

A szálszámolási módszernek meg kell felelnie a 83/477/EGK irányelv I. mellékletében foglalt európai referenciamódszernek.
 9. *Az eredmények megadása*

A mérési adatokon kívül az eredmények között fel kell jegyezni a hőmérsékletet, a légnyomást és az áramlás adatait, és tartalmazniuk kell minden lényeges információt, például a mintavételi pontok elhelyezkedését, a csővezetékek méreteit, a mintavétel során vett mintamennyiségeket és az eredmények számításnak módszerét feltüntető egyszerű diagramot. Az eredményeket normál hőmérséklet (273 K) és légnyomás (101,3 kPa) mellett kell megadni.
-